

ΟΝΟΜΑ:ΑΡΗΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ:ΛΕΒΕΝΤΕΛΛΗΣ

ΤΜΗΜΑ:Α1

Περιήγηση στον ολυμπο της Αγιασου

Όλυμπος είναι το ψηλότερο βουνό της Λέσβου. Δεσπόζει στο νότιο τμήμα του νησιού και προσφέρει στον επισκέπτη ένα απ' τα πιο όμορφα τοπία της λεσβιακής φύσης. Ο πεζοπόρος, που θα αποφασίσει να περπατήσει στις ράχες και να ανηφορίσει στις κορυφές του, θα απολαύσει μια ανεπανάληπτη διαδοχή εντυπώσεων: οργιώδης βλάστηση, εναλλαγή χρωμάτων και αρωμάτων, πλούσια νερά, πανέμορφες χαράδρες και γραφικά ξωκλήσια.

Ο πεζοπόρος, που θα αποφασίσει να περπατήσει στις ράχες και να ανηφορίσει στις κορυφές του, θα απολαύσει μια ανεπανάληπτη διαδοχή εντυπώσεων: οργιώδης βλάστηση, εναλλαγή χρωμάτων και αρωμάτων, πλούσια νερά, πανέμορφες χαράδρες και γραφικά ξωκλήσια.

Κι όταν θα φτάσει στην κορυφή στο εκκλησάκι του προφήτη Ηλία, στον Άη Λια, θα χαρεί μια υπέροχη πανοραμική θέα σε όλο σχεδόν το νησί, θα αγναντέψει το άλλο μεγάλο βουνό της Λέσβου, τον Λεπέτυμνο, θα παρατηρήσει προσεκτικά την Αγιάσο και τους κοντινούς κάμπους και στο τέλος θα αφήσει τη ματιά του να χαθεί στους μεγάλους ορίζοντες στα απέναντι μικρασιατικά παράλια, τα Ψαρά και τη Χίο.

Τον Όλυμπο των 967 μέτρων, που προστατεύεται διεθνώς απ' τη συνθήκη «Natura 2000» για τη σπάνια χλωρίδα και πανίδα του, μπορεί να τον δει κανείς τόσο απ' τα χωριά του Πλωμαρίου όσο και απ' τον δρόμο που οδηγεί απ' την Αγιάσο στον Πολιχνίτο.

Ακολουθώντας δε τη διαδρομή Αγιάσος - Αμπελικό μέσω της Μεγάλης Λίμνης, μπορεί να φτάσει οδικώς μέχρι την κορυφή του προφήτη Ηλία. Η μαγεία όμως του Ολύμπου είναι η διαδρομή που οδηγεί στην κορυφή του Άη Λια μέσα απ' τον αγροτικό δρόμο της Αγιάσου.

Ο δρόμος αυτός που για πάρα πολλά χρόνια ήταν και η μοναδική πρόσβαση για όποιον ήθελε να τον διασχίσει, κυρίως το φθινόπωρο, είναι μια εμπειρία ανεπανάληπτη.

Για δυο περίπου ώρες ο πεζοπόρος θα χαρεί μια φύση παρθένα, ποικίλη και υποβλητική.

Αγία Παρασκευή

Στον εθνικό δρόμο Μυτιλήνης – Καλλονής στο ύψος των αλυκών, αν στρίψετε δεξιά, θα συναντήσετε την Αγία Παρασκευή.

Είναι μια πολύ όμορφη κωμόπολη του νησιού, με παραδοσιακό οικισμό και σπουδαία ιδιωτικά και δημόσια κτήρια.

Στην πλατεία, τα παλιά καφενεία είναι εντυπωσιακά. Γευτείτε νόστιμους μεζέδες με ούζο, μερακλίδικο καφέ στη χόβολη και δοκιμάστε τα ντόπια κρεατικά και γαλακτοκομικά προϊόντα.

Ονομαστή για την πνευματική και πολιτιστική της παράδοση, διατηρεί έναν αέρα νοσταλγίας και πνευματισμού. Περπατώντας στα σοκάκια της θα συναντήσετε αξιόλογα κτήρια, κτισμένα στις αρχές του 19ου αιώνα. Επισκεφτείτε το Μουσείο Βιομηχανικής Ελαιουργίας Λέσβου, το οποίο στεγάζεται στον χώρο του παλαιού κοινοτικού ελαιοτριβείου, ένα θαυμάσιο κτηριακό συγκρότημα, εστία πολιτισμού.

Στην Αγία Παρασκευή θα βρείτε και τον ναό του Ταξιάρχη (1856), τρίκλιτη βασιλική και δεύτερη σε μέγεθος μετά την Παναγία της Αγιάσου.

Γραφικό και αξιοθέατο είναι και το ξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής, που βρίσκεται στη σπηλιά ενός βράχου στον λόφο πάνω από τον οικισμό. Εδώ γίνεται και το γνωστό πανηγύρι του ταύρου.

Σημαντικοί χώροι αρχαιολογικού ενδιαφέροντος της περιοχής αποτελούν το ιερό της Λέσβου, ο ναός των «Μέσων» και το γεφύρι της Κρεμαστής.

Το γεφύρι της Κρεμαστής βρίσκεται 3 χλμ. βορειοδυτικά της Αγίας Παρασκευής στον δρόμο προς τη Στύψη. Χρονολογείται από την εποχή των Γατελούζων (1355-1462).

Στον ορεινο πολιχνίτο

«Πολλά ίχνη». Από αυτά πήρε το όνομά της η περιοχή του Πολιχνίτου, από τα πολλά χωριά δηλαδή που την απαρτίζουν, παραθαλάσσια και μη.

Καλύπτοντας μια αρκετά μεγάλη έκταση, σας δίνει την ευκαιρία για βόλτα στο εκτενές της πευκοδάσος, το μεγαλύτερο του νησιού, αλλά και για περιήγηση στους μικρότερους και μεγαλύτερους οικισμούς της.

Μην παραλείψετε να εκμεταλλευτείτε την άφθονη γεωθερμία της περιοχής και να χαλαρώσετε σε ένα από τα δύο ιαματικά λουτρά της.

Το πευκοδάσος του Πολιχνίτου ξεκινάει ήδη από την περιοχή του Αγίου Δημητρίου κοντά στην Αγιάσο. Κατευθυνόμενοι από τον Άγιο Δημήτριο προς τον Πολιχνίτο, σύντομα θα συναντήσετε στο αριστερό σας χέρι τη διασταύρωση για Ακράσι και Αμπελικό.

Το πρώτο χωριό που θα συναντήσετε είναι τα Βασιλικά. Συνεχίζοντας, φτάνετε στη διασταύρωση για Λισβόρι, το χωριό όπου παράγεται ακόμη ο γλυκάνισος. Λίγο πιο έξω λειτουργούν τα ιαματικά λουτρά της περιοχής με δύο λουτήρες, που είναι φτιαγμένοι ο ένας τον 16ο και ο άλλος στις αρχές του 20ού αιώνα. Εκεί μπορείτε να μπείτε με την παρέα σας στους θολωτούς χώρους των λουτρών, απολαμβάνοντας το ζεστό ιαματικό μπάνιο.

Πέρα από το να κάνετε το μπάνιο σας, μπορείτε και να διανυκτερεύσετε. Από χωματόδρομο που ξεκινάει από τα λουτρά μπορείτε -με λίγη προσοχή- να κερδίσετε δρόμο για Πολιχνίτο. Λίγο πριν το χωριό, που έχει δώσει το όνομά του στην περιοχή, βρίσκονται και τα ομώνυμα λουτρά, που υπάρχουν από την εποχή της Τουρκοκρατίας.

Τα νερά αναβλύζουν από πολλές πηγές μέσα από ηφαιστειογενή πετρώματα και θεωρούνται από τα θερμότερα της Ευρώπης. Τα ίδια τα λουτρά βρίσκονται ανάμεσα σε ευκαλύπτους, ενώ λίγο πιο πίσω μπορείτε να δείτε και το παλιότερο συγκρότημα των λουτρών με τους μακρόστενους κοιτώνες και τα αψιδωτά κτίσματα.

Κοντά στα λουτρά βρίσκεται και το μικρό τρικάμαρο γεφύρι του Αλμυροπόταμου καθώς και μια παλιά βρύση. Φτάνοντας στον Πολιχνίτο, αυτό που θα σας εντυπωσιάσει είναι σίγουρα το οικοδομικό υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένα τα σπίτια του, ο ιγνιμβρίτης.

Αξίζει να κάνετε μια βόλτα στο διατηρητέο οικισμό και να θαυμάσετε τα επιβλητικά οικοδομήματά του. Ανάμεσα σε αυτά και το «Πολύκεντρο» (παλιό δημοτικό ελαιοτριβείο) με το φουγάρο και τον πελαργό που κατοικεί πάνω του -σήμα κατατεθέν του Δήμου, το τζαμί που φιλοξενεί τα ΕΛΤΑ., το δημοτικό σχολείο και ο ναός του Αγίου Γεωργίου.

Ασώματος

Ο Ασώματος είναι ένα από τα ομορφότερα ορεινά χωριά της Λέσβου.

Ακολουθώντας τον κεντρικό δρόμο που οδηγεί στην Αγιάσο, θα δείτε τη διασταύρωση απ' όπου ξεκινάει ο δρόμος που οδηγεί στον Ασώματο. Πριν φτάσετε στο χωριό, επισκεφθείτε το Προσκοπικό Περιβαλλοντικό Εκπαιδευτικό Κέντρο Ασωμάτου, τον Συνεταιρισμό Γυναικών του χωριού στον κάτω όροφο του κτηρίου και το Περιβαλλοντικό Κέντρο του Υπουργείου Παιδείας.

Ψωνίστε από τις γυναίκες του χωριού μοναδική βυσσινάδα, γλυκά του κουταλιού κι ό,τι άλλο ποθεί ο ουρανίσκος σας.

Παρκάρετε το αυτοκίνητο σας και κατευθυνθείτε προς την εκκλησιά. Ανάψτε ένα κερί στο μοναδικό ναό των Ταξιαρχών.

Χτυπήστε άφοβα την πόρτα του σπιτιού του ιερέα του ναού. Ευγενικός πάντα και καλοπροαίρετος ο παπά - Στρατής θα σας ξεναγήσει σε δυο δημιουργήματα του, στο Λαογραφικό Μουσείο και στο Εκκλησιαστικό Μουσείο.

Επισκεφθείτε και τους τρεις ξυλογλύπτες του χωριού, οι οποίοι φιλοτεχνούν μοναδικής αξίας έργα για κάθε γούστο.

Βγαίνοντας από την εκκλησιά, μπροστά σας είναι η πόρτα του καφενείου της Μαρίας και του Στρατή. Θα το αναγνωρίσετε από... τη μυρωδιά. Μεζέδες από αυτούς που σας φέρνουν στον νου γεύσεις των παιδικών σας χρόνων. Εναλλακτικά μπορείτε να καθίσετε για φαγητό και ουζάκι στο δεύτερο υπέροχο καφενείο του χωριού, που βρίσκεται μόλις λίγα μέτρα πάνω από την εκκλησία στην πλατεία του χωριού με τα πετρόχτιστα παγκάκια.

Πριν φύγετε, πιείτε έναν καφέ και φάτε ένα γλυκό του κουταλιού φτιαγμένο από τα χέρια της Μαρίας.

Από τον Ασώματο, ακριβώς απέναντι από την εκκλησιά, στο νεκροταφείο του χωριού θα βρείτε ένα μονοπάτι που θα σας οδηγήσει στους Αγίους Αναργύρους. Οι Άγιοι Ανάργυροι είναι μια υπέροχη περιοχή με το ομώνυμο εκκλησάκι, με πλατάνια και τρεχούμενα νερά, όπου λειτουργεί ταβέρνα μέσα σ' ένα βαθύσκιο τοπίο.

Απολιθωμενο Δασος

Το Σίγρι είναι γνωστό για το [Απολιθωμένο Δάσος](#), αλλά και για το μοναδικό [Μουσείο Φυσικής Ιστορίας](#) του νησιού. Το Απολιθωμένο Δάσος αποτελεί ένα από τα ωραιότερα μνημεία γεωλογικής κληρονομιάς σε παγκόσμια κλίμακα. Απλώνεται στο βορειοδυτικό τμήμα της Λέσβου, σε μια περιοχή που καλύπτεται σχεδόν αποκλειστικά από πετρώματα ηφαιστειακής προέλευσης. Η προστατευόμενη περιοχή του έχει έκταση 150.000 τ.μ.

Η δημιουργία του οφείλεται στην έντονη ηφαιστειακή δραστηριότητα που εκδηλώθηκε στην ευρύτερη περιοχή του βορειοανατολικού Αιγαίου πριν από 20 εκατομμύρια χρόνια. Οι ηφαιστειακές εκρήξεις εκείνης της περιόδου προκάλεσαν την έξοδο τεραστίων ποσοτήτων λάβας και στάχτης από το εσωτερικό της γης, με αποτέλεσμα η περιοχή της κεντρικής Λέσβου γύρω από τα ηφαιστειακά κέντρα να σκεπαστεί με πυρακτωμένη λάβα, ενώ οι πιο απομακρυσμένες περιοχές με παχύ στρώμα στάχτης.

Άφθονοι απολιθωμένοι κορμοί –σε πολύ καλή κατάσταση– εντοπίζονται υποθαλάσσια, σε βάθος μέχρι και 30 μέτρων. Η μεγαλύτερη συγκέντρωσή τους καταγράφεται δυτικά της μικρής νησίδας Νησιώπης, απέναντι από το Σίγρι. Στο βυθό έχουν βρεθεί κορμοί διαμέτρου μέχρι και δυόμισι μέτρα. Τα συγκεκριμένα ευρήματα επιβεβαιώνουν την ερευνητική υπόθεση της «συνέχειας» του Απολιθωμένου Δάσους στη συγκεκριμένη υποθαλάσσια περιοχή.

Τα τελευταία χρόνια, από τις συστηματικές ανασκαφές που πραγματοποιούνται εδώ, εκτός από τους απολιθωμένους κορμούς, έρχονται στο φως οι ρίζες, οι καρποί, τα κλαδιά και τα φύλλα των δέντρων.

Ταξιαρχης στον Μανταμαδο

Ο «Ταξιάρχης» είναι προστάτης και πολιούχος του Μανταμάδου αλλά θεωρείται και προστάτης ολόκληρου του νησιού.

Μέχρι σήμερα η εικόνα του προκαλεί δέος με το αυστηρό ύφος του Αρχαγγέλου, τα μεγάλα μάτια και το μαύρο χρώμα, τη φοβερή ρομφαία και τα επιχρυσωμένα φτερά. Η εικόνα στο εσωτερικό του ναού είναι μία από τις ελάχιστες ανάγλυφες εικόνες σε ολόκληρο τον ορθόδοξο κόσμο.

Σύμφωνα με τον θρύλο, η μονή δέχθηκε την επιδρομή Σαρακηνών πειρατών, οι οποίοι κατέσφαξαν τους μοναχούς με εξαίρεση έναν νέο δόκιμο καλόγερο, ο οποίος πρόλαβε να κρυφτεί στην οροφή της εκκλησίας. Από εκεί είδε μετά το μακελειό τη μορφή του Αρχαγγέλου να φτερουγίζει πάνω από τα πτώματα των μοναχών. Παίρνοντας χρώμα, που είχε ποτιστεί με το αίμα τους, και κερί έφτιαξε τη μορφή του «Ταξιάρχη», όπως πρόλαβε να την αντικρίσει.

Σήμερα βλέπουμε μόνο το κεφάλι και όχι ολόκληρο το σώμα, όπως το είχε φτιάξει ο μοναχός. Οι πιστοί εναποθέτουν μέχρι σήμερα ως τάματα σιδερένια παπούτσια, επειδή η παράδοση θέλει τον Αρχάγγελο να τα φορά τις νύχτες.

Η εκκλησία γιορτάζει την Κυριακή των Μυροφόρων, δύο εβδομάδες μετά την Ανάσταση, με μεγάλο θρησκευτικό και εμπορικό πανηγύρι συνοδευόμενο με ταυροθυσία και κατόπιν παρασκευή του παραδοσιακού φαγητού «κισκέκ», που διανέμεται εθιμοτυπικά στους προσκυνητές. Οι τελευταίοι εξακολουθούν σε μεγάλο ποσοστό να έρχονται στον Άγιο με τα πόδια την παραμονή της γιορτής από χιλιόμετρα μακριά αλλά και καβαλάρηδες με τα άλογά τους στολισμένα για να τιμήσουν τον Ταξιάρχη.

Το μοναστήρι βρίσκεται βόρεια του Μανταμάδου στον δρόμο που οδηγεί προς τη Σκαμνιά.

Μουσείο Έργων Θεοφίλου

Το Μουσείο Θεοφίλου ανεγέρθηκε το έτος 1964 σε ένα προάστιο της Μυτιλήνης, τη Βαρειά, εκεί όπου γεννήθηκε και πέρασε τα παιδικά του χρόνια ο λαϊκός αυτοδίδακτος ζωγράφος Θεόφιλος Χατζημιχαήλ (1867-1934), με έξοδα του Μυτιληνιού, φημισμένου καλλιτεχνικού εκδότη στο Παρίσι, Στρατή Ελευθεριάδη (Τέριαδε).

Το 1965 ο Τέριαδε το δώρισε στον Δήμο Μυτιλήνης μαζί με 86 πίνακες του Θεοφίλου από την ιδιωτική του συλλογή και από τότε λειτουργεί ως δημοτικό μουσείο. Το κτήριο είναι κτισμένο με μυτιληνιά πέτρα, που ταιριάζει απόλυτα με τον απέραντο ελαιώνα που το περιβάλλει.

Αποτελείται από τέσσερις συνεχόμενες αίθουσες, μέσα στις οποίες υπάρχουν 86 ζωγραφικοί πίνακες του Θεοφίλου από τα τελευταία έξι χρόνια της ζωή του. Την έκθεση επιμελήθηκε ο Γιάννης Τσαρούχης.

Τα θέματα των πινάκων είναι παρμένα από την ιστορία, τη μυθολογία και τη λαογραφία. Αναπαριστά επίσης σκηνές από την καθημερινή ζωή, ενδυμασίες, τοπία κ.ά

ΜΟΥΣΕΙΟ ΟΥΖΟΥ ΕΒΑ

Βρίσκεται στο 1ο χιλιόμετρο ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ-ΚΑΛΛΟΝΗΣ στις εγκαταστάσεις της ποτοποιίας ,με αυθεντικά εκθέματα που παρουσιάζουν τον τρόπο παρασκευής ούζου τον περασμένο αιώνα

Δημοτική Πινακοθήκη Μήθυμνας

Η Δημοτική Πινακοθήκη Μήθυμνας εγκαινιάστηκε τον Αύγουστο του 1981 με 77 έργα που δωρήθηκαν είτε από τους ίδιους τους καλλιτέχνες είτε από συλλέκτες έργων τέχνης

Το Αρχοντικό Βαρελτζιδαινας στην Πετρα

ο Αρχοντικό της Βαρελτζίδαινας βρίσκεται στην [Πέτρα](#) Λέσβου και πήρε το όνομά του αυτην τελευταία γυναίκα που έζησε σ' αυτό και πέθανε το 1940 σε ηλικία 100 ετών.

Μουσείο Σαπωνωποιας Πλωαμριουζ

Το Λαογραφικό Μουσείο Πλωμαρίου στεγάζεται στον πρώτο όροφο ενός κτηρίου της κεντρικής πλατείας του οικισμού, στο ισόγειο του οποίου λειτουργεί ένα από τα παραδοσιακά καφενεία που χαρακτηρίζουν το Πλωμάρι